

Tátův kouzelný lišák

Ondřej Navrátil

14 let

Litovel

Kdo by jen mohl tušit, že tento plyšový lišák je starý téměř půl století? Ano, půl století. Slyšíte správně. Tohoto lišáčka v plné své kráse nezažil ani můj brácha, ani já, nýbrž náš táta.

U babičky ve skříni ležel přes 30 let a ležel by tam ještě déle, kdybychom jej s bratrem neobjevili (my vždycky všechno najdem 😊). Donesli jsme jej domů a zeptali se tátu na jeho příběh.

„Jo, bylo krásně a jeli jsme navštívit tetu. Jeli jsme dlouho, ale byl jsem natěšený na setkání s tetou, strýcem a sestřenicí. No a právě od ní jsem ho dostal. Měl jsem ho rád a spával jsem s ním. Byla to moje nejoblíbenější hračka.“

Jednou, když jsem se tak na něho podíval napadla mě básnička, kterou sem napíši:

**Lišáček, lišáček,
byl v dětství tátův miláček.
Když šel spát,
Brával si ho s sebou,
Měl ho hodně rád,
Říkal mu: „pojď se mnou spát.“**

I když je teď už hodně vypelichaný a je vidět, že se na něm léta projevila, nikdy ho nevyhodíme, neboť je věnován z přátelství.

